

KOLLÉGIUM

S Z A K M A I - M Ó D S Z E R T A N I , I N F O R M Á C I Ó S F O L Y Ó I R A T

Kiadja a Kollégiumi Szövetség

Alapította a Kollégiumokért Sajtóalapítvány

A TARTALOMBÓL:

- **KSZ Választmányi ülés**
- **Közoktatási törvénymódosítás
- KSZ vélemény és javaslat -**
- **Emlékezés a népi
kollégiumi nevelőre**
- **A közösség
önkéntes foglya**

IX. évfolyam 1999. április

4

**Dózsa György Gimnázium és
Szakközépiskola Kollégiuma (Kiskunmajsa)**

Bemutatkozunk **Dózsa Gy. Gimnázium és Szakközépiskola Kollégiuma** (Kiskunmajsa)

A városi Képviselő-testület 1997. augusztus 1-ével összevonta a helyi gimnáziumot és kollégiumot. A kollégium az elmúlt év októberében ünnepelte alapításának 25 éves évfordulóját. A 4 szintes panelépület hatalmas udvarral, sok-sok fával, parkosított területtel van körbevéve. Az udvaron kézilabdapálya is található. Az utcafrontunk füves, fás, előkertes, csendes környék.

Az emeletek ikerszintek, mindegyik azonos elosztású. Középiszkolás és általános iskolás részre tagolódik.

Közvetlenül a szomszédságunkban helyezkedik el intézményünk másik egysége a GIMNÁZIUM és IDEGEN-FORGALMI SZAKKÖZÉPISKOLA. Diákjaink közül 2 csoportba veszik igénybe a kollégiumi ellátást. Ennek a korosztálynak a tanulócsoportjai az épület két alsó szintjén laknak, itt található a csoporttermeik, hálósobáik, (egyenként 4 ágyasak) valamint az étkezőhelyiség, a nagy közös ebédlő, a klubszoba, a könyvtár, a tusoló és mosdó helyiség, melyet az elmúlt nyáron újítottunk fel.

Középiszkolás csoportjainkat, egyetemet végzett tanárok irányítják, akiknek a munkáját még nevelőtanárok is segítik. Intézményünk az otthonos, szeretetteljes légkör kialakítására törekszik, természetesen az életkori sajátosságoknak megfelelően. A nevelési elvek kialakításakor figyelembe vettük a társiskolák oktatási és nevelési elveit. A kötelező tanórákon kívül tanulóink különböző szabadidős elfoglaltságokból válogathatnak, melynek szervezése a tanárok és diákok közös együttműködésében történik. Van lehetőség sportolásra, lehet kézilabdázni, kosárlabdázni, futballozni, pingpongozni, kerékpározni, fallabdázni. Városunktól 3 km-re helyezkedik el a termál strand, ahová ki lehet járni úszni. A strandhoz közel van egy lovarda, ahol kedvezményesen lovagolhatnak diákjaink. Rendelkezünk önálló könyvtárral, klubszobával, Internet szobával. Ebben a félévben szeretnénk gazdagítani

klubunkat: különféle folyóiratokkal, magnókkal, CD lejátszóval, társasjátékokkal, festéshez, rajzolóshoz szükséges eszközökkel, videótárral.

Könyvtárunkban tudtuk elhelyezni a biliárdasztalt, melyet nagyon szeretnek tanulóink.

Tervezzük, hogy vitaesteket, "beszélgetős" délutánokat szervezünk. Lehetőségük van gyermekeinknek visszajárni a gimnáziumba szakkörökre, sportra, táncra és használhatják az ott lévő konditermet is.

Arra törekszünk, hogy középiszkolásaink, mind a 31-en otthonra leljenek nálunk, jól érezzék magukat. Tudjanak nyugodtan tanulni, pihenni, érdeklődésüknek megfelelő elfoglaltságot találni. Célunk, hogy intézményünkben középiszkolásaink védve legyenek a külső, nem mindig kedvező hatásoktól. Igyekszünk elérni, hogy itt legyen a 2. otthonuk, ahová szüleik bennük és munkánkban bízva adják gyermekeiket.

Az épület 3. és 4. szintjén laknak az általános iskolások 43 fővel. Ők három csoportot alkotnak. Első az általános iskolások csoportja 8 fővel, élén egy csoportvezetővel, akinek munkáját segíti egy nevelőtanár. Általános iskolás csoportunk 1. osztályostól egészen 8. osztályos korig foglal magába tanulókat, nagy életkori szóródással, más - más személyiségvonásokkal, habitussal, képességekkel. Ez sok plusz munkát, toleranciát, szeretetteljes, türelmes nevelést és nagy szakértelmet követel az itt dolgozó nevelőktől.

Két csoportunk olyan, melynek tagjai a tanulásban és fejlődésben akadályozottak iskolájából jöttek hozzánk. Alsó csoportunk 17 fővel - élén egy csoportvezetővel és 1 fő állandó gyermekfelügyelővel - működik. Ebben a csoportban, mely előkészítő osztályosoktól 4. osztályos gyermekekig terjedő korosztályt foglalja magába, fontos az állandóság, a megszokott nevelők jelenléte. Ezek a gyermekeink gyengébben tanulnak, mégis sokszor együtt érzőbbek,

érzékenyebbek, mint társaik. Sajnos nagyon nehéz szociokulturális környezetből jöttek. Sok - sok segítséget, szeretetet, irányítást, felügyeletet, korrigáló, ugyanakkor követelő nevelést igényelnek.

Ebből az iskolatípusból való a felsős csoportunk, itt 13-an vannak. 1 fő csoportvezető és 1 fő gyermekfelügyelő foglalkozik velük. Ezek a gyerekek már kamaszkorban lévő, erős akaratú, szélsőséges beállítottságú, ingatag idegzetű tanulók. Sok-sok egyéni törődést, bánásmódot, meggyőző, de szeretetteljes nevelést igényelnek, éppen koruk és e sajátosságaik miatt. Ehhez járul még a nem megfelelő otthoni környezet, a nevelés hiánya és külső hatások.

Az általános iskolás részhez tartozó gyermekeinknek a kötött foglalkozásokon - tanuláson - kívül különféle szabadidős tevékenységet biztosítunk. Fontosnak tartjuk, hogy megtanuljanak minden olyan dolgot, mellyel a mindennapi életbe be tudnak illeszkedni: a kézművességtől egészen az utcai viselkedésig. Fejlesztjük szókinccsüket, erkölcsüket, toleranciájukat, általános műveltségüket, állóképességüket. Ehhez csoportos és egyéni foglalkozásokat, sok-sok "beszélgetős" foglalkozást, gyakorlatias elfoglaltságokat szervezünk. Fontos a mozgás, a közös séta. Nélkülözhetetlennek tartjuk a családi nevelést, hogy jól és biztonságban érezzék magukat tanulóink, fejlődhessenek és megkapják azt a szeretetet, segítséget, amire életkorukból adódóan szükségük van.

Szeretnénk minden diákunkkal elfogadtatni azt az elvet, melyet Móra Ferenc is vallott, miszerint:

*"Ha nincs érző melege szívednek
Senki sem vagy,
Akárkinek neveznek!"*

Lapunk az Oktatási Minisztérium és a Soros Alapítvány támogatásával készült.

Kollégium

- **Kiadja:** a Kollégiumi Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség, a „Kollégiumokért“ Sajtóalapítvány megbízásából
- **Felelős kiadó:** **Horváth István** □ **Felelős szerkesztő:** **Benda János** □ **Alapító főszerkesztő:** Dr. Benedek István
- **Rovatszerkesztők:** Fuchsné Hattinger Zsuzsanna, Tel.: 27/ 317 - 069 (Diákoldal); Gulyás Béla, Tel.: 78/ 462 - 035 (Zöld-oldal); Takács Ernő, Tel.: 34/487 - 081 (Szakmai érdekvédelem); Dr.Csépe György, Tel.: 37/ 318 - 138 (KSZ hírek, megyei információk)
- **Terjesztés:** Pethes Zoltán, Tel.: 30/376 - 042; □ **Szerkesztőség címe:** Körösy László Középiszkolai Kollégium 2500 Esztergom, Szent István tér 6. Tel./fax: 33/412 - 813 □ **Előfizethető a kiadó címén:** 1417 BUDAPEST, Pf.:11. Tel./fax:(1) 352-9601
- E-mail : KollégiumiSzovetseg@mail.matav.hu □ **Honlap:** www.kollegiumiszovetseg.matav.hu **Példányszám:** 1500

Az iskolafóbia (II. rész)

A megoldatlan, akuttá vált és az iskolától való félelemhez feltétlenül hozzájáruló három változatot írnak le a szakirodalmak.

1. Túl engedékeny anya és passzív apa, akiket a makacs és követelő gyermek ural.
2. Szigorú, domináns anya és passzív apa, félénk gyermekkel, aki a pubertásban lázadásra hajlik.
3. Határozott, kemény apa és elnéző anya, akikkel szemben a makacs, követelőző gyermek áll.

Némely szülők ambivalensek lehetnek nem csupán a fóbiás tünettel, hanem annak kezelésével kapcsolatosan is. Éspedig szülői attitűdjük által túlzottan vezérelve.

Nem kétséges, hogy - esetünkben a fóbiát kiváltó jelenség - az iskola különböző pszichés jelenségeket indukál. Aztán természetesen kell elfogadnunk a kollégiumba beköltöző gyermek szorongását, amennyiben egy biztos érzelmi háttérrel hagy el hétről-hétre, az otthon melegét. A gyermekéért aggódó szülő felszínre kerülő szorongása erősíti a gyermekét, és viszont. Ez esetben is kézzelfogható, hogy milyen nagy szerepe van a kollégium pszichés klímájának.

Végül fontos tudnunk, hogy az iskolának tulajdonított félelmek – melyek ébredéséhez olykor azért a gyermek is hozzájárul és ennek nyomán gerjedt szorongások lefedhetnek olykor összetettebb mechanizmusokat, történetesen depresszív reakciót, netán pszichózis előtti dezorganizáltságot, depresszív vagy hiszteroid tünetekkel is fedett komoly személyiségzavarokat. Mindenesetre a kollégiumba nap-mint nap visszatérő és a hétvégén visszautazó gyermekkel való szeretetteljes, közvetlen kapcsolat során időben felismerhetjük hangulatait, érzelmi állapotát s ezek oki tényezőit. S a már az I. részben felvázolt ötszög húrjain rajta tartva kezünket, megerősödik bennünk, hogy a szeretet, empátia, tolerancia és együttműködés tartalma egy tőről fakad.

Juhász Pál és Pethő Bertalan professzorok 1983-ban kiadott Pszichopatológia c. egyetemi tankönyvükben a fóbiákat a következőképpen határozzák meg:

“Phobiáknak a kényszeres félelmeket, szorongásokat és aggályokat nevezzük... A phobiás személyiség legyőzhetetlen félelmet érez a mások számára természetes helyzetekben és helyzetekről, bár meg van győződve arról, hogy ezek valójában irracionálisak. Az enyhe phobiák segítséggel leküzdhetők, a súlyosabbak már-már betegségstünetek. Elvileg minden tárgy, jelenség, helyzet, biológiai vagy szociális megnyilvánulás feldolgozódhat phobiásan. Előrehaladottabb állapotban az

egyének teljesen arra rendezkedhetnek be, hogy a phobia tárgyát elkerüljék, kiküszöböljék, a phobiával kapcsolatos késztetéseket semlegesítsék.”

A tekintélyes szerzőpár végül arra figyelmeztet: “A phobiák elkülönítő diagnosztikai jelentősége nem önmagukban, hanem az adott érzelmi és motivációs háttérrel együtt van.”

A diákok fel nem tárt és fel nem dolgozott pszichés konfliktusaival függenek össze az iskolafóbia oly szimptomái, mint a stúdiumon, iskolai órán észlelhető elbambulás, ábrándozás. Ezek mind-mind a koncentráció hiányára engednek következtetni. E jelenségek mögött a látszólag normál körülmények ellenére is az emocionális szférában keresendő a problémák forrása.

Európában az utóbbi 1-2 évtizedben megjelent mentálhigiéniai statisztikák és elemzések egyértelműen kimutatták, hogy a látókörükbe került magatartászavaros diákok 80-85 %-a un. teljes családból való. Ez esetekben nyilvánvalóan feltételezhetjük, hogy mégsem kapja meg a gyermek a családban a szükséges érzelmi biztonságot, védettséget. Az “egyke” gyermekek esetében a diákkollektívába való betársulás nehézségeit említik, ahol is a testvér (testvérek) nyújtotta támogatás, és példa hiánya okoz anomáliát.

Az elvált szülők, a szétzilált család, a gyermekét (gyermekeit) egyedül nevelő áldozatkész anya egzisztenciális fenyegetettsége mind-mind nehezítik, és olykor lehetetlenné teszik a diák kitartó és egyenletes teljesítményét iskolában és kollégiumban egyaránt. E lelkileg hontalan gyermekek számára a kollégiumi tanárnak kell eszményképpé válnia az iskolai tanárkollégákkal együtt. Nem kis feladat, ha tekintetbe vesszük az európai publikációk által kimutatott 15-20%-os nagyságrendet, ami az oly magatartászavarokat produkáló gyermekek számárányát illeti, akiknél mind több pszichoszomatikus betegségstünet is megnyilvánul.

Ezért is fontosak a meghitt légkört feltételező egyéni beszélgetések, amelyekben többek között feltárul az ily természetű bajok pszichogenezise. Az iskolafóbia kezelése mindenekelőtt prevenció. Le kell építenünk a teljesítménystresszt, s fel kell oldanunk minden más eredetű feszültséget.

A kollégiumok, iskolák és a családok nevelési stílusát és módszereit, egész pszichés klímáját mindenekelőtt emberivé kell tennünk.

Gajdár István
tanár

FIGYELEM!

Az ELTE BTK Neveléstudományi Tanszék Kollégiumpedagógiai intenzív továbbképzést hirdet kollégiumi, diákotthoni vezetőknek és nevelőtanárok kollégiumpedagógiai, vezetéstudományi, szociálpszichológiai, fejlődéslélektani, kommunikációelméleti ismereteik megújítása érdekében.

A továbbképzés 120 órás (két egyetemi félév, hét-nyolc kétnapos konzultáció, 6-10 órás foglalkozásokkal). A továbbképzés módszere: előadás, szeminárium, egyéni konzultáció, kollégiumi gyakorlat.

A továbbképzés helye:

Eötvös Loránd Tudományegyetem, Apáczai Kollégium, fővárosi kollégiumok.

A 120 órás továbbképzés ára: 55.000 (ötvenötezer) Ft

Jelentkezés, információ: dr. Simon István programgazda
1053. Budapest, Papnövelde u. 4-6.

Tel./fax: 266-2032

FELHÍVÁS!

A továbbképzés megfelel a hétéves 120 órás továbbképzési kötelezettségnek, záródolgozattal, záróvizsgával végződik. Tanúsítványt ad.

Jelentkezési adatlapot, vállalási nyilatkozati adatlapot, tanfolyami ismertetőt postafordultával, számlát a vállalási nyilatkozat beérkezése után küldünk!

Jelentkezés: 1999. március 20-tól - augusztus 15-ig

A képzés kezdete: 1999. szeptember, október.

A képzés zárása: 2000 június, vagy 2000 október (a csoport döntésétől függ)

A továbbképzés - kellő számú jelentkezés, a helyi erők bevonása és az ELTE-vel való megegyezés esetén - az ország bármely intézményében, vagy továbbképzési központjában megszervezhető.

A továbbképzés felelős koordinátora: Az ELTE BTK
Továbbképzési Iroda (Budapest, 1053. Piarista köz 1.)

Továbbképzési vezető: Kozma Gábor
Telefon: 267 0966/006 Fax: 267 0966/5036

Emlékezés a Népi Kollégiumi Nevelőre

Fél évszázaddal ezelőtt, 1949. tavaszán jelent meg a Népi Kollégiumok Országos Szövetségének pedagógiai folyóirata, a Népi Kollégiumi Nevelő. Ez a folyóirat nagyon rövid életű volt, mindössze három száma, pontosabban az első és a második-harmadik közös szám jelent meg. Mégis érdemes rá emlékezni, mert bemutatja a népi kollégiumok végnapjait: a népi kollégiumi értékek, hagyományok összegyűjtésére, értékelésére, átmentésére irányuló törekvéseket és a népi kollégiumok felszámolásának, az állami kollégiumi rendszerbe való beépülési kényszerének körülményeit. Számkra az előbbi törekvések a fontosak.

Ebben az időben a népi kollégiumok országos központjában több fiatal, de már jelentős középiskolai pedagógiai és népi kollégiumi nevelői-, igazgatói gyakorlattal rendelkező pedagógus került vezető szerephez. Ők hittel, nagy elszántsággal fogtak munkához. A kiemelkedő népi kollégiumi gyakorlati tapasztalatokat kívánták összegyűjteni, általánosítani és a kollégiumi mozgalom megújításának, magasabb szintre emelésének szolgálatába állítani. Eleinte aligha gondolták, hogy a közben gyökeresen megváltozott hatalmi rendszer csak felhasználni kívánta őket a népi kollégiumok felszámolásához.

Emlékezésül néhány gondolatot emeljük ki a Népi Kollégiumi Nevelőben megjelent írásokból. Beköszöntőként Mérei Ferenc az Országos Kollégiumi Tanács elnöke a kollégiumok feladatával kapcsolatban írta: "a kollégiumi nevelésnek az iskolai nevelés hatékony kiegészítőjének kell lennie" és hozzáteszi "a kollégiumi nevelés bizonyos többletet tartalmaz az iskolai neveléssel szemben. Ez a többlet a közösségi életformából, a nagyobb fegyelemből, a nagyobb munkakövetelményekből fakad". És folytatja a népi kollégiumi nevelés alapvető szempontja: "az állampolgári nevelés. A népi kollégiumok mindenek-

előtt arra törekcsenek, hogy lendületes mozgalmi légkörükben olyan embereket neveljenek, akik számára a köz ügyei a saját ügyük, s akik mindenekelőtt a szakmai munkájukban is a köz emberei. Ennek az állampolgári nevelésnek eszközei az állandó politikai felvilágosító munka, a társadalmi, a mozgalmi munka, valamint a kollégiumok öntevékenységet és fegyelmet egyesítő belső önkormányzata."

A Népi Kollégiumi Nevelő egyik jelentős közreműködője Szokolszky István volt, aki itt kezdte elméleti pedagógiai munkáinak publikálását és az egyik szerkesztője is volt a lapnak. A közelmúltban emlékkönyv jelent meg életéről és munkásságáról. Két tanulmánya a népi kollégiumok gyakorlatának elméleti általánosításával és makarenkói pedagógiai elmélethez kapcsolódásán keresztül vizsgálja a kollégiumi közösségi nevelés, az autonómia és számos más fontos és időszerű kérdést. Miközben védi a kollégiumi autonómiát, elhatárolja magát annak öncélú alkalmazásától. A kollégiumi autonómiának a kollégiumi nevelési célokat kell szolgálnia. A nevelési célok nem önkényesek, hanem a társadalmi feladatokhoz kapcsolódnak. "A vezetésben való részvétel tovább neveli a vezetőség ifjúsági tagjait. Aktivizálja a közösségért végzett munkára, és felelősségre szoktatja őket, kifejleszti emberei értékeiket" – írja.

Szokolszky a Makarenko és a kollégiumi nevelés című tanulmányában részletesen taglalja az elmélet és gyakorlat egységének kérdéseit, vizsgálja a közösségi nevelést és azon belül a kollégiumi nevelés kiemelkedő szerepét, elemzi a közösség szervezetét, stílusát, a közösségi élet megszervezésének fontosságát és a közösségen belül a pedagógusok szerepét. A népi kollégiumok tapasztalatainak és makarenkói elmélet összekapcsolásának talán az első és kiemelkedő jelentőségű találkozása ez a tanulmány. Legfontosabb mondanivalójának tekint-

hető a közösségi nevelés tudatosságának és a pedagógus vezető szerepének kiemelése.

Illés Lajos a népi kollégiumi nevelés legfontosabb szervezeti elemét vizsgálta a "szövetkezet a nevelésünk alapvető eszköze" című tanulmányában. A népi kollégiumokban a szövetkezetek, a 6-10 főből álló kis egységek voltak, amelyek az egyén és a kollégiumi közösség közötti kapcsolatot jelentették. Ebben az írásban is nagyon jól érzékelhető a népi kollégiumokban kialakult nevelési szisztéma összefoglaló értékelésére és a jövőbe való átmentésének igénye. A kollégiumi szövetkezetek a közösség kialakításának legfontosabb eszköze, közege. Illés Lajos jelentős cikket szentelt még Földes Ferenc életének és munkásságának és főszerkesztője volt a Népi Kollégiumi Nevelőnek.

A továbbiakban a rövid életű folyóirat szerzői közül sorolok fel néhány nevet, ami önmagában is tükrözi akkori jelentőségét: Pataki Ferenc, Orosz Lajos, Rácz Endre, Juhász Ferenc, Szávai Nándor, Csukás István, Hegedűs Géza. Ezek a személyek a későbbi évtizedek társadalmi, pedagógiai közéletében kiemelkedő szerepet tölthettek be és jelentős irodalmi, tudományos munkát produkáltak, hagytak az utókorra.

Amikor a népi kollégiumokra emlékezünk felszámolásuk fél évszázada alkalmából, a pozitív és negatív tapasztalatokat, illetve azokat a politikai társadalmi körülményeket egyaránt figyelembe kell vennünk, amelyek között akkor éltünk, dolgoztunk, továbbá, hogy anyanyelvünkben, pedagógiai gyakorlatunkban korábban alig ismert szavak, követelmények mindennapi tevékenységünk megszokott részévé váltak, a népi kollégiumok, a népi kollégisták kitörölhetetlenül a magyar történelem, pedagógia részévé váltak.

dr. Tatai Zoltán

A közösség önkéntes foglya

Emlékezés dr. Szvétek Sándorra, halálának 10. évfordulója alkalmából

"Ballagnak a régi tanárok,
elúsznak egymás után,
vízszintesen,
napba nézve.

Mint a vízmérték, megállnak a föld alatt."
(Kiss Benedek: A tanárok ballagása)

Kényszer és vállalás

A 38 év alatt, vagyis 1950-től 1988-ig, mikor is Szvétek Sándor egy százfős diákotthont (kollégiumot) irányított Kalocsán, a "közösségben, a közösség által élni" volt az eszmény. Utólag mondhatnánk (a megértés szándékával), hogy ez az eszmény - miként a diákotthont övező akkori társadalomban - kívülről-fölről sugallt, sőt kényszerített cél volt, 'eszménynek' tehát már akkor is csak kételyekkel, a mából visszatekintve pedig egyáltalán nem lehet tekinteni.

A megértés további jó szándékával utalhatnánk a kényszer akkor nem csupán politikai, hanem gazdasági okaira is. A szegény kisvárost övező falvakból, tanyákból a szegénység akkori mérhetetlen tengeréből, a kényszerű termelőségvetések termelésektelen nincstelenségéből a kisvárosi diákotthon fűtött, világított könyvtárába, klubszobáiba, meleg vizes zuhanyozóiba bekerülni nem kis dolog volt. Még azok a gyerekek is érdekesnek érezték az egymásért (egymás segítségével az egymás elviseléséig) hozott áldozatot, akik - akár alkattukból következően, akár személyes konfliktusok miatt viszolyogtak a kényszerű közösségtől, a 30 ágyas hálótermektől, a közös zuhanyozóktól, s főként egymástól, hiszen mindenütt együtt kellett lenniük. Ezekben az években csaknem mindegyik évfolyamból kifordult egy-egy tanuló, akit szülei, komoly anyagi áldozatok árán a kollégiumból albréltetbe voltak kénytelenek átköltöztetni.

Szvétek Sándor, mint képzett pszichológus, megértette ezeket a konfliktusokat, de személyes kudarcként élte meg őket. Ő maga fegyelmezett ember volt, viselkedésében és belsőleg is megmaradt a katonás tartás (miként háborúviselt kortársai legtöbbszörében), így mindaz, amit az „együttélés kényszere” alá foglalva itt még tovább is részletezhetnénk, nála nem volt kényszer (vagy legalábbis, nem tűnt annak). A végzős évfolyamok egyetemi felvételi sikereit, majd a diplomások szakmai-közéleti helytállását a közösségi erőfeszítések-áldozatok visszaigazololásának, megerősítésének tekin-

tette. Meg volt győződve arról, hogy fiúkollégiumban nem árthat a határozott, egyenes beszéd; indokolt a helyénvaló büntetés (ami bizonyos idejű kimenőmegvonást jelentett), amiként nem fukarkodott a dicsérettel sem, akár tanulmányi eredménnyel, akár közösségi teljesítménnyel érdemelték ki.

Az igazgató mindeközben nem egyszerűen csak dolgozott, hanem élt: lelkesedett, dühöngött, irányított, ellenőrzött reggel 6-tól este 10-ig. Mi akkori munkatársai, nevelőtanárok, az átlagos kor gyermekei este tízkor - bármilyen sikert értek is el tanítványaink aznap - a munkahelytől megszabaduló munkás megkönnyebbülésével léptünk ki a kollégium kapuján.

Ma is úgy látom, mint akkor, a hatvanas évek elején, hogy Szvétek Sándor nem csupán eltűrte, hanem „vállalta” is a kényszert: a kor, a társadalom, a hivatás és saját gyermekközössége kényszereit. Egyetlen határt nem volt hajlandó átlépni: a közvetlen politizálás, valamint a saját személye közé emelt határt. A politika és a politikusok kegyeit nem kereste, így az a lépés, amely egy igazgatótól akkor elvárható volt, tudniillik, hogy lépjen be a pártba, tudomásom szerint föl sem merült.

Nevelés és kutatás

E két tevékenység gyökere azonos: a mélyből fakadó őszinte kíváncsiság a másik ember iránt. Mi érdekli, mi mozgatja, s ebben - ami jó - hogyan lehet neki segíteni. A segítségnek sokféle iránya, módja, eszköze, megoldása van, Szvétek Sándor környezetében ez kemény egyértelműséggel nyilvánult meg: az igény szint lélegzetelállító magasságában. Olvasni is alig tudó elsősök kezébe biológiai, közgazdasági, történet-tudományi szakkönyveket nyomott, s az akkor még a megszólalással is küszködő falusi gyerekek négy év múlva a legújabb szakcikkekről vitatkoztak az egyetemi felvételi bizottság gyanakvó tagjaival. Egyik nevelőtanárát, akinek csupán főiskolai végzettsége volt, egyetemre küldte. Két szakon hat évre vették fel levelező tagozatra. "El tudod te azt végezni fele idő alatt is!" - mondta neki az igazgató, s neki lett igaza. "Írjátok le s publikáljátok, ami mások számára is tanulságos lehet. Az írás, persze arra is jó, hogy önmagunkkal nézzünk szembe." Olvasni, gondolkodni, utánanézni, megoldani. Ez még ment is, nem ritkán kedvvel és jól. De írni! A nevelőtanárok fondorlatosan az udvaron álló Hunyadi-szobor feliratát fordították szembe az igazgatóval: *Nem a szavak teszik vitézzé az embert, a csatában ismerik meg, ki mit ér.* "Az írás is küzdelem, egy-egy cikk egy-

egy csata." - mondta ő, s verte tovább apró betűs táskairógépének billentyűit. "Legalább gépelt tanulj meg!" - mondta nekem, s hogy ez ne maradjon pusztán jó tanács, szívesen elolvasta egy-egy legélt óravázlatomat. Néhány hónap múlva egy dolgozatommal helyezést értem el országos pályázaton. "Nem rossz." - mondta Sándor. "Fogj hozzá a doktoridhoz!" Így kerültem át egy kisvárosi kollégiumból egy nagyvárosi felsőoktatásába, ahol semmivel sem kerültem "felsőbb" szintre, mint amilyenem addig Szvétek Sándor szavai és könyvei között voltam.

Az életmű

Pedagógus esetében az életmű közvetlenül az a három-négyezer növendék, tanítvány, akinek a lelkébe négy évtized alatt a pedagógus közvetlenül bejáratos volt; Szvétek Sándor esetében az a sok-sok orvos, tanár, jogász, közgazdász, sőt József Attila-díjas költővé lett akasztói, öregcsertői, szakmári, homokmégyi, hartai gyerek az életmű. A lexikon persze nem őket tartja számon, hanem az életművet adatokkal reprezentáló szakmai pozíciókat, könyveket, tanulmányokat; a Pedagógiai Lexikonban (Budapest, 1979) többek közt ezeket: (Szvétek Sándornak) "Jelentős szerepe volt az V. Nevelésügyi Kongresszus II. témabizottságának munkájában. Az MTA Pedagógiai Bizottsága nevelésméleti albizottságának tagja, a Magyar Pedagógiai Társaság elnökségi tagja, kollégiumi nevelési szakosztályának elnöke, Bács megyei tagozatának elnöke. - Fő művei: *A kollégiumi közösség kialakítása* (Bp., 1960.), *Erkölcsei nevelés középiskolák korában* (Bp., 1969.), *A középiskolai kollégiumok tízéves munkájának nevelésméleti jelentősége* (MPT, 1971.), *A közösségi nevelés alapvető kérdései* (Bp., 1971.)." Szvétek Sándor itt fel nem tűntetett számos fontos tanulmánya további feldolgozásra vár, megemlékezést halála kapcsán (Pedagógiai Szemle, 1989/5. p. 484) Geri István írt; személye, amelyet - a Neveléstudományi Társaság előterjesztésére - a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Tanácsa 1988-ban címzetes főiskolai tanár címmel nyugtázott, s életműve - mint egy kétséges korszak kétségtelen értéke - megérdemelné a monografikus feldolgozást. Tanulása elgondolkoztató lenne. Az a közösségi formáció, amelynek a középpontjában egy katonásan irányító személyiség állott, miképp fejleszthette ki a példaképet, az egyéni siker kortól és időtől független tulajdonságát: a küzdőképességet, illetőleg a vele járó személyes teljesítményt.

dr. Békési Imre egyetemi tanár

Választmányi ülés 1999.

Tisztelt Kollégák!

Az alábbiakban tájékoztatjuk Önöket a Választmány 1999. március 5-én tartott üléséről (mellékeljük az elfogadott ügyrendet):

- Megjelent 50 megválasztott küldött (a megválasztható 61 fő 82 %-a), továbbá az ügyvivők, és a Számvizsgáló Bizottság tagjai.
- A Választmány elfogadta az előzetesen minden kollégiumnak kiküldött elnöki beszámolót az ügyvivő testület (legutóbbi választmányi ülés óta végzett) tevékenységéről, és a Szövetség helyzetéről, benne az egyes részterületekről (a területi szervezetek tevékenységéről, a Kollégiumi Diákszövetséggel való együttműködésről, a Szövetség gazdálkodásáról, stb.) szóló ügyvivői kiegészítőket.
- A küldöttek tudomásul vették a Számvizsgáló Bizottság jelentését az 1998. évi költségvetési beszámolóról, ill. az 1999. évi költségvetési tervezetről, majd jóváhagyták az elmúlt évi gazdálkodást, és a következő évi tervet.
- A Választmány feladattervet határozott meg az ügyvivő testület számára (mellékeljük).
- A küldöttek az elfogadott választási szabályzat szerint és az Alapszabálynak megfelelően megválasztották a Szövetség Ügyvivő Testületét (elnököt és hét ügyvivőt), kiegészítették a Számvizsgáló Bizottságot, megerősítették a helyben megválasztott területi elnökök megbízatását (a névsort mellékeljük).
- Egyebekben:
 - a küldöttek tájékoztatót hallgattak meg az oktatási törvény és egyéb kapcsolódó jogszabályok készülő módosításáról, s jóváhagyták a Szövetség tárgyalási stratégiáját (ld. Feladatterv);
 - a nem önálló kollégiumok helyzetének, a vezetés és a nevelőtestületek szándékainak megismerésére felmérést készítését határozta el a Választmány;
 - a küldöttek a Szövetség által szervezett szakmai programok és a tervezett országos konferencia támogatására kérte fel a kollégiumokat;
 - szó volt az ezredfordulós rendezvények „demonstrációs” fontosságáról és megfogalmazódott egy „kollégiumi nap” szervezésének igénye is.

Kérjük a tisztelt kollégákat, támogassák erőfeszítéseinket, közreműködésükkel segítsék az előttünk álló feladatok megoldását!

Az Ügyvivő Testület nevében:

Horváth István
elnök

Javaslat a Választmány XIV. ülésének ügyrendjére

I. A tárgyalt témák:

1. Beszámoló a végzett munkáról, a Szövetség helyzetéről
Ea.: *Horváth István elnök*
 - a) Kiegészítések az egyes részterületekről
Ea.: *a területért felelős ügyvivők*
 - b) A Számvizsgáló Bizottság jelentése
Ea.: *Juhász József, a Bizottság titkára*
2. Javaslat az ügyvivő testület feladattervére
Ea.: *Ringhofer Ervin elnökhelyettes ügyvivő*

3. A Szövetség tisztségviselőinek megválasztása

Ea.: *a Jelölőbizottság elnöke*

4. Egyebek

II. Az ülés napirendje, ütemterve:

- 10.00 - 10.15 Megnyitó, az ügyrend elfogadása
- 10.15 - 11.30 Az 1. téma tárgyalása 11.30 - 11.50 Szünet
- 11.50 - 12.30 A 2. téma tárgyalása 12.30 - 13.15 Szünet
- 13.15 - 14.00 A 3., 4. téma tárgyalása
- 14.00 - Zárszó

III. A tárgyalás menete:

- a) Az előadó szóbeli kiegészítője (szükség szerint)
- b) Kérdések
- c) Vita:
 - hozzászólónként max. 4 perc áll rendelkezésre;
 - 1 perces - soron kívüli - reagálásra van lehetőség;
 - ügyrendi javaslatról soron kívül, vita nélkül kell szavazni.
- d) A vita lezárása, döntéshozatal:
 - 1) Az előadó összefoglalója - alternatívák
 - 2) Szavazás (levezető elnök):
 - először a módosító indítványról kell szavazni;
 - a döntést - részkérdésekben a jelenlévők többsége,
 - a témák egészéről, ill. választásnál a szavazás értékeléséről a döntésre jogosultak többsége hozza;
 - a választás titkos, az egyéb határozathozatal nyílt szavazással történik.

IV. Javaslat a levezető elnökökre:

- ügyrend, ill. 1., 2. téma: *Takács Ernő*
- 3., 4., 5. téma: *Fuchsné Hattinger Zsuzsanna*

V. Jelölőbizottság:

- alakulás: a választási szabályzat szerint
- működést segítő: *Daubner Béla*

VI. Dokumentáció:

- a döntéseket jegyzőkönyv rögzíti.

Feladatterv az ügyvivő testület számára

I. Általában

- az Ügyvivő Testület tevékenységének elvi alapját az Alapszabály, az ott megfogalmazott célok jelentik;
- ezen felül, a tevékenység kereteit a Választmány állásfoglalásai, ill. az általa elfogadott dokumentumok adják;
- kiemelt fontosságú a Kollégiumi Diákszövetség munkájának segítése.

II. Konkrétan

1. Szakmai fejlesztés:

- a kollégiumok helyzetének még pontosabb megismerése érdekében további felmérések készítése és kiértékelése a minisztériummal együttműködve;
- a kollégiumi konferencia határozatának megfelelően a kollégiumi intézményrendszer beillesztése a közoktatás fejlesztési stratégiájába;
- a kollégiumi Nevelés Országos Alapprogramjának hivatalos dokumentumként való elfogadtatása;
- a pedagógiai megújuláshoz kapcsolódó feladatok:
 - az eddig elfogadott szakmai szempontok érvényesítése a minőségbiztosításban, konferencia szervezése;
 - a minőségbiztosításra való felkészülés segítése;
 - segítségnyújtás a pedagógiai programok továbbfejlesztéséhez;

- újabb továbbképzési sorozatok létrehozása, működtetése;
- akkreditált képzés létrehozása;
- a Kollégium című újság lehetőségeinek tartalmasabb kiaknázása;
- kollégiumi Szabályozási kézikönyv összeállítása.

2. Szakmai érdekképviselet:

- küzdelem a fenntartói érdekeltség és az autonómia megteremtése érdekében;
- aktív részvétel a jogszabály alkotási folyamatban a szakmai fejlődés elősegítése céljából;
- folyamatos munkakapcsolat a megyei (fővárosi) pedagógiai intézetekkel;
- a megyei (fővárosi) feladat ellátási tervek megvalósulásának figyelemmel kísérése, a közalapítványok törvény szerinti működésének kontrolja;
- fellépés a kollégiumok működését meghatározó jogszabályok betartása érdekében;
- kollégiumi pedagógusoknak szóló kitérítés létrehozásának segítése;
- fellépés a kollégiumi pótlék kötelezővé tétele érdekében;
- kötelező eszköz és felszerelésjegyzék kollégiumokat érintő rendelkezéseinek felülvizsgálata;
- országos kollégiumfejlesztési közalapítvány létrehozásának támogatása.

3. Országos kollégiumi rendezvénysorozat szervezése és lebonyolítása az ezredfordulós ünnepségekhez kapcsolódóan. (Kollégiumi Nap)

4. A Szövetség belső élete

- szervezeti feladat: a szervezettség további javítása;
- gazdasági adminisztratív feladatok:
 - az információs rendszer továbbfejlesztése (tartalom, technika);
 - a Szövetség szakmai és történeti anyagainak rendezése;
 - a biztonságos és tartalmas működés pénzügyi feltételeinek biztosítása.

5. A Szövetség külső kapcsolatai:

- együttműködés olyan társadalmi, szakmai szervezetekkel, amelyek a kollégiumok ügyéért vagy az esélyegyenlőség megteremtéséért tevékenykednek;
- hasznos munkakapcsolatok kiépítése és tartása más pedagógus szakmai szervezetekkel.

A Szövetség megválasztott tisztségviselői

Ügyvivő testület:

Elnök: Horváth István Középiskolai Kollégium
8640 Fonyód, Ady E. u. 1. 85/361-048

Ügyvivők:

Benda János Körösy László Kollégium
2500 Esztergom, Szt.István t. 6. 33/412-813

dr. Csépe György József Attila Kollégium
3200 Gyöngyös, Kócsag u. 38. 37/318-138

Gulyás Béla Hunyadi János Kollégium
6300 Kalocsa, Kunszt J. u. 1. 78/462-035

Fuchsné H. Zsuzsanna Karacs Teréz Kollégium
2600 Vác, Budapesti főút 2-8 27/317-069

Pethes Zoltán József Attila Kollégium
2890 Tata, Tanoda tér 5. 30/9-376-042

Ringhofer Ervin Táncsics M. Kollégium
1119 Budapest, Rácz L. u. 3-7. 1/205-8068

Takács Ernő József Attila Kollégium
2890 Tata, Tanoda tér 5. 34/487-081

Számvizsgáló Bizottság

Szabó Istvánné kiválása után megválasztott új tag:

Tolnay Béla Tittel Pál Kollégium
3060 Pásztó, Rákóczi u. 5. 32/460-888

A területi szervezetek Választmány által megeősített elnökök

Baranya megye Mezei József

Hajnóczy József Kollégium 72/255-770
7633 Pécs, Türr István u. 2. T/F: 72/255-723

Bács-Kiskun megye Czegle Zoltánné

Táncsics M. Középiskolai Kollégium 76/486-322
6000 Kecskemét, Nyíri út 28.

Békés megye Földesi Péterné

Jókai Mór Középiskolai Kollégium 66/325-788
5600 Békéscsaba, Gyulai út 9.

Borsod-Abaúj-Zemplén megye Pataky Márta

Központi Leánykollégium 46/341-871
3501 Miskolc, Palóczy u. 1. Pf.: 346

Budapest Ringhofer Ervin

Táncsics Mihály Kollégium 1/205-8065
1119 Budapest, Rácz L. u. 3-7. T/F: 1/205-8068

Csongrád megye Fazekas Csaba

Ady E. Középiskolai Fiúkollégium 62/433-450
6726 Szeged, Közép fasor 23.

Fejér megye Dr. Sári László

Dr. Entz F. Mg. Szmk. Kollégiuma 22/472-270
2481 Velence, Ország u. 19. F: 22/472-183

Győr-Moson-Sopron megye Litresits Józsefné

Kossuth Lajos Kollégium 96/215-933
9200 Mosonmagyaróvár, Gorkij u. 3.

Hajdu-Bihar megye Juhász József

Váci Mihály Kollégium 52/412-252
4028 Debrecen, Apafi u. 16/26. T/F: 52/413-944

Heves megye Szabó Istvánné

József A. Középiskolai Leánykollégium 36/310-786
3300 Eger, Mátyás király u. 62. T/F: 36/310-259

Jász-Nagykun-Szolnok megye Jusztin László

Városi Kollégium 56/342-082
5000 Szolnok, Baross G. út 68. T/F: 56/379-849

Komárom-Esztergom megye Koppány Csaba

K.-E. M.-i Önk. Középfokú Kollégiuma 34/342-280
2922. Komárom, Laboráns út 1.

Nógrád megye Gecse Gabriella

Lórántffy Zsuzsanna Leánykollégium 32/417-599
3100 Salgótarján, Kissomlyó út 2. 32/310-726

Pest megye Endrődiné Hegedűs Ágota

Dózsa György Középiskolai Kollégium 53/313-055
2700 Cegléd, Rákóczi út 54-56. T/F: 53/310-988

Somogy megye Both Ernő

Közlekedési Szki Kollégiuma 82/311-577
7400 Kaposvár, Virág u. 32. F: 82/312-338

Szabolcs-Szatmár-Bereg megye Dr. Bacskai Istvánné

Széchenyi I. Közgazd. Szki Kollégiuma 42/434-005
4400 Nyíregyháza, Városmajor u. 4.

Tolna megye Uzsák Máténé

Rózsa F. Középiskolai Kollégium 74/315-833
7100 Szekszárd, Kadarka u. 29.

Vas megye Szallár Csabáné

Teleki Blanka Szakképző Iskola Kollégiuma 94/313-189
9700 Szombathely, Petőfi S. u. 14.

Veszprém megye Rostáné Nagy Rózsa

Bocsor István Kollégium 89/324-825
8500 Pápa, Külső Veszprémi u. 47. 89/324-202

Zala megye Dancsné Mudra Erzsébet

Kafka Margit Leánykollégium 92/312-788
8900 Zalaegerszeg, Mártírok u. 5-7. F: 92/313-142

A KOLLÉGIUMI SZÖVETSÉG VÉLEMÉNYE ÉS JAVASLATA a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény módosításáról szóló törvénytervezet

Bevezető

A közoktatási törvény tervezett módosításában - azt elsősorban 'kollégiumi szemmel' vizsgálva - előrelépésnek tekintjük és támogatjuk az alábbiakat:

a) Üdvözöljük a nevelés rangjának visszaállítását és jelentőségének növelése érdekében tett lépéseket.

Ezen belül különösen: a közösségfejlesztésre, az önállóság-együttműködés-felelősségtudat összhangjának megteremtésére, az etikus viselkedés fejlesztésére irányuló szándékot, a szabadidő-szervező beállítását, stb.

b) Fontosnak tartjuk az iskolaszervezet stabilizálását, az átjárhatóság megteremtését, a tudáshoz jutás esélykülönbségeinek csökkentését.

A társadalom szempontjából a közoktatás általános színvonalának megőrzése, fejlesztése alapvető jelentőségű. A kerettantervek oldhatják azt a feszültséget, ami a pedagógiai programok 'gazdagsága' és a fenntartó anyagi helyzete közötti közvetlen összefüggés miatt alakult ki.

c) Elkerülhetetlenül szükségesnek tartjuk a nevelési-oktatási folyamat figyelemmel kísérését, és a minőség biztosítására irányuló intézkedéseket, beleértve a miniszteri fellépés lehetőségét a jogsértő állapotok megszüntetése érdekében.

Meggyőződésünk, hogy ez bizonyos mértékben védelmet is jelent az intézményeknek, segít a nevelő-oktató munka szakmai és technikai feltételeinek megteremtésében, megőrzésében is. Ugyanakkor hozzájárul a 'selejt' időben való kiszűréséhez, ami - tekintve a folyamat megismételhetetlenségét - alapvető követelmény.

d) Igen nagy jelentőségű a pedagógus szerepének, személyének hangsúlyos megjelenítése (megbecsülés, továbbképzés, szülői együttműködés, stb.).

A pedagógus a rendszer kulcsszereplője: 'állapota' (felkészültsége, személyisége, munkavégzésének feltételei, megbecsültsége, szellemi és anyagi biztonsága, stb.) meghatározhatja a nevelés-oktatás egész folyamatának minőségét, sikerét.

e) **A kollégiumok számára kiemelt fontosságú, ezért külön is üdvözöljük**

- a Kollégiumi nevelés országos alapprogramjának 'törvényesítését';

- a kollégiumok feladatának érdemi meghatározását, pontosítását, kiegészítését.

A szakma régi követelése válik ezzel valóra, s úgy értékeljük, hogy ez egyben jelentős lépés a kollégiumok 'egyenrangúsítása', fontos társadalmi szerepük elismertetése útján.

Általános megjegyzések

Hiányoljuk, ugyanakkor a törvényben megoldandónak - és megoldhatónak - tartjuk a következőket:

a) **A megyei közalapítványok tevékenységének szakmai ellenőrzése, a kapott költségvetési forrásokról való elszámoltatása, a szankcionálás.**

Jelenleg az a helyzet, hogy a törvény meghatározza ugyan, hogy a közalapítványoknak a körzeti, térségi, országos feladatok ellátását kell támogatni a költségvetési törvényben számukra juttatott forrásokból, de ennek betartatásához senkinek semmilyen ellenőrzési, ill. szankcionálási lehetősége nincs. Sajnos, rosszak a tapasztalataink: a kapott központi támogatások (ezek jelentik az alapítványok szinte egyetlen forrását) jelentős része nem a törvényben előírt célokra fordítódik, sok helyen már az alapító okirat is csak egyik lehetséges célként jelöli meg azt...

Feltétlenül szükségesnek tartjuk ennek a helyzetnek a megszüntetését, s pl. a miniszter felhatalmazását az ellenőrzés - és a szankcionálás - lehetőségére.

b) **Országos kollégium-fejlesztési közalapítvány létrehozása.**

A minisztérium kollégium-fejlesztési programjában is szereplő, Szövetségünk által is régóta szorgalmazott, a 'fenntartói érdektelenség' oldására szolgáló közalapítványi szisztémát most kell - és lehet - megvalósítani. A 47. §-hoz fűzött - a (2) pontban szereplő országos (gyógypedagógiai) közalapítvány mintájára szerkesztett - módosító indítványunk ezt a célt szolgálja.

*Ez a lehetőség szinte az utolsó alkalom arra is, hogy a parlament lépéseket tegyen az intézményrendszer fokozódó eróziójának megakadályozására, amely a következő okok miatt indult meg: a kollégium iránti igény **nem csökken** (a középfok bővülése és a demográfiai mozgás kiegyenlíti egymást, a szociális rászorultság pedig inkább szélesedik), csak az iskolarendszer átalakulásával **átrendeződik**, így helyi többlet, ill. hiány keletkezik; a többletkapacitás jelenleg **kiesik** a rendszerből (értékesíthető), a hiányt viszont nincs gazdasági erő (és érdek), mely pótolná. Az 'eredmény': az intézményrendszer leépülése, az **esélykülönbségek növekedése**. Az országos közalapítvány a meglévő kapacitás hatékony működtetését - szükség szerinti átcsoportosítását - is elősegíthetné.*

c) **A nem önálló kollégiumok helyzetének, működési feltételeinek javítása.**

Szövetségünk többször bemutatta - s a gyakorlati tapasztalatok is rendre ezt igazolják - hogy a kollégiumok szakmai fejlődésének egyik nagyon fontos feltétele az autonómia megteremtése. Örömmel üdvözöltük a minisztérium kollégiumfejlesztési koncepciójában az erre vonatkozó szándékot a közös igazgatású intézmények szakmai, szervezeti és gazdasági önállóságának növelése érdekében. Célszerűnek látjuk az oktatási törvényben megtehető lépéseket most elvégezni.

A (deklarált) szakmai önállóság erősítésére - és a meglévő félreértések kiküszöbölésére - javasoljuk a közös igazgatású intézmények pedagógiai programjára ill. szervezeti és működési szabályzatára vonatkozó előírások pontosítását (ld. konkrét javaslatok).

Középtávon is használható átmenetként elfogadható megoldás a 'részben önálló' státusz (közös gazdasági csoport, önálló költségvetések) szorgalmazása, ill. gazdasági eszközökkel való ösztönzése. Megfontolandónak tartjuk az új megoldások (pl. a szolnoki Városi Kollégium) törvényi "legalizálását" is.

Végül szükségesnek tartjuk leszögezni: az autonómia nem "öncél", hanem (a 'másodlagosság' megszüntetése révén) a szakmai fejlődés elősegítésének bizonyítottan hatékony eszköze, gazdasági értelemben pedig az átláthatóságot és a gazdaságosságot növelő tényező.

d) **Az intézményrendszer leépülését megállító szabályozók beépítése:**

- az intézmény-átadás feltételeinek újragondolása;

- az eszköz és felszerelés-jegyzék ill. az elhelyezési szabványok fokozatos érvényesítése.

Az átadott intézmények esetében továbbra is rendezetlen az ingyenes használatba adás és a tulajdonos felújítási kötelezettségének ellentmondásából származó kérdés, amelynek következménye ezen intézmények felújításának, állagmegőrzésének elhanyagolása (a tulajdonos önkormányzatok szerint alkotmányos aggályokat is felvet az az előírás, amely a tulajdonos kötelezettségévé tenné azon épületek felújítását, amelyekkel egy másik önkormányzat a saját kötelező feladatát látja el...). A hosszú távon nem tartható állapot már ma is feszültségeket okoz; sok jogi vitát előzne meg egy erre vonatkozó rendelet.

A kötelező eszköz és felszerelés-jegyzék bevezetésére való felkészülés minden olyan intézményt érint, amelyet nem kötelező feladat ellátása keretében tart fenn valamely önkormányzat (a kollégiumok három negyede ilyen). Az "átadás-veszélyes" intézményeknél - sajnos - fennáll annak a lehetősége, hogy az átvevő önkormányzat egy lépésben kényszerülne a felzárkóztatásra; mivel az ehhez szükséges források megléte erősen kétséges, ennek következményei előre beláthatatlanok (ill. nagyon is beláthatóak...).

Az elhelyezési szabványok érvényesítése (a jelenlegi érdekeltségi rendszerben különösen) azért fontos, hogy a látszólagos kiharcolatlanságra hivatkozva ne lehessen intézményeket bezárni, és épületeket értékesíteni (a feladatra nem kötelezett fenntartóknak), mert a teher ebben az esetben is a kötelezett fenntartóra hárul majd. Jelenleg pl. 85%-os kiharcolatlanságának minősül egy olyan kollégium, amelyben az egy tanulóra jutó lakóterület a (74-es) szabványok által előírt (egyébként a börtön-normatívánál alacsonyabb) érték felét sem éri el...

e) A kollégiumi házirend intézményen kívüli szabályozási lehetősége.

Az általános elvvel talán egyet lehet érteni (erről persze az iskolákat kellene megkérdezni): az iskolán kívül a szülői felelősség a meghatározó a tanulóért.

A kollégiumban azonban a szülő ennek a feladatának nem tud megfelelni, hiszen több tíz, esetleg száz kilométerre van a gyerektől. Emellett joggal elvárja, hogy a 'megőrzésre' (nevelésre, oktatásra, pedagógiai és egészségügyi felügyeletre) átadott tanulóra a kollégium hét közben is 'vigyázzon'.

Jelenleg az a helyzet, hogy a kollégiumi kimenőidőben a gyerek pl. drog, alkohol fogyasztását, dohányzását, stb. sem meg nem tilthatja - és természetesen nem is szankcionálhatja - az egyébként bizonyos szülői feladatokat is - a szülővel egyeztetve - ellátó kollégium.

Mindenképpen célszerűnek tartjuk, hogy pl. a szülőkkel közösen (szülői szervezet, kollégium-szék) lehessen ilyen, a tanulók számára a kimenőidőre is érvényes 'magatartási szabályokat' előírni.

Természetesen a kérdés más jellegű rendezését is el tudjuk fogadni, de mindenképpen szükségesnek tartjuk a probléma gyerek és nevelés-központú megoldását.

Konkrét javaslatok

4.§: A Kt. 8.§-át módosító szakasz pontosítását javasoljuk az alábbi módon:

„(18) A kollégiumok a Kollégiumi nevelés országos **alapprogramjában** foglaltaknak megfelelően készítik el pedagógiai programjukat.“

A szakma elkészítette az alpprogramot, s ez az elnevezés honosodott meg az egyeztetési folyamat során. A szóhasználat célszerű is, hiszen így markánsan megkülönböztethető a helyi és az országos 'program'.

20.§: A szakasz (3) ponttal való kiegészítését javasoljuk:

(3) A Kt. 33.§ (7) pontja az alábbiak szerint módosul:

„(7) A többcélú intézményben [egy] **közös elveken nyugvó, a szakmailag önálló intézményegységekre lebontott szervezeti és működési szabályzatot és [egy] pedagógiai programot, kell készíteni.**“

A nyilvánvaló [ld. általános megjegyzések c) pontja] szakmai indokokon túl (közös cél - különböző feladat - szakmai önállóság) a (8) pont is így nyer értelmet (ha csak egy program van, nincs mit összehangolni...).

26.§: A Kt. 48.§ (1) a) pontját és 49.§-át módosító szakaszban egy-egy pontosítást javasolunk:

"48.§ (1) a) 6. alpont ...

- a szülő, tanuló, **iskolai** pedagógus és a kollégiumi nevelő ..."

A szöveg úgy is értelmezhető, mintha a kollégiumi nevelő nem lenne pedagógus...

"49.§ (1) A kollégium - a Kollégiumi nevelés országos **alapprogramjában** foglaltak alapján - pedagógiai ..."

A 4.§-nak megfelelően.

38.§: A szakasz (5) ponttal való kiegészítését javasoljuk:

(5) A Kt. 88.§ (8) pontja az alábbiak szerint módosul:

"(8) ... Az átadás - **külön jogszabály szerint** - ingyenesen történik. ..."

Az indoklás az "Általános megjegyzések" d) pontjában található. (Természetesen a megfelelő jogszabály kialakítása is szükséges.)

41.§: A Kt. 94.§ (1) a) pontját módosító szakaszban egy pontosítást javasolunk:

"98.§ (1) a) ..., a Kollégiumi nevelés országos **alpprogramja**,"

A 4.§-nak megfelelően.

46.§: A Kt. 114.§ (1) bekezdését módosító alábbi kiegészítést javasoljuk:

A Kt. 114.§ (1) c) pontja 3. bekezdése a következőképpen egészül ki:

"-a lakhatási feltételek - **jogszabályban meghatározott szakmai normatíváknak megfelelő** - biztosítása;

Az indoklás az "Általános megjegyzések" d) pontjában található.

47.§: A (2) pont következő módosítását javasoljuk:

"A Kt. 119.§-a a következő [(4)] **(3) és (5)** bekezdéssel egészül ki, s **egyidejűleg a jelenlegi (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre módosul:**

(3) A lakóhelyi és családi körülmények miatti hátrányok csökkentését, a szabad iskolaválasztást szolgáló, a tehetőségek mentését, gondozását felvállaló, az ifjúsági turizmust, a fiatalok számára szervezett kulturális és sportprogramok megvalósítását elősegítő kollégiumi intézményrendszer működtetése és fejlesztése céljából a Kormány közalapítványt hoz létre. A közalapítvány bevételei: a központi költségvetés éves költségvetési törvényben megállapított mértékű hozzájárulása, törvényben vagy kormányrendeletben előírt egyéb befizetések, illetve természetes személyek, jogi személyek vagy ezek jogi személyiség nélküli társaságainak önkéntes befizetései, valamint az alapító okiratban meghatározott egyéb bevételek. A közalapítvány működéséhez szükséges költségeket a közalapítvány bevételeiből kell fedezni."

(4) (5) A gyermek-gyógyüdülőben ...

Az indoklás az "Általános megjegyzések" b) pontjában található.

50.§: A szakasz (3) ponttal való kiegészítését javasoljuk:

(3) A Kt. 124.§-ának (20) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„(20) A kötelező eszköz- és felszerelési jegyzékben foglaltakat a jegyzék kiadását követően az új közoktatási intézmény létesítésénél, illetve működésének megkezdésénél azonnal, a már működő közoktatási intézmény esetén - **a jegyzékben foglaltakhoz való folyamatos közelítés mellett** - a jegyzék kiadását követő öt év után kell alkalmazni.“

Szükséges, hogy a már meglévő feltételek addig se romolhassanak, azaz 'visszafejlesztés' ne következhesen be arra való hivatkozással, hogy a követelmények még nem érvényesek.

53.§: A szakasz (5) ponttal való kiegészítését javasoljuk:

(5) A Kt. I. számú mellékletének I. fejezet, Első rész, Vezetők c. szakasz 2. pont 2-4. bekezdése helyébe a következő lép:

„- tagintézményenként [~~a kollégium kivételével~~] tagintézményvezetőnek 1
- intézményegységeként [~~a kollégium kivételével~~] intézményegységvezetőnek 1
- **nem önálló kollégiumonként kollégiumvezetőnek 1 kollégiumvezetőhelyettesnek, ha a tanulók létszáma a százat eléri 1**“

A 2-3. bekezdéshez: egyre több helyen megjelent a több kollégiumból, mint intézményegységekből, tagintézményekből álló kollégiumi forma, így ezek kezelése érdekében nem indokolt a kollégium 'kizárása'.

A 4. bekezdéshez: amellett, hogy a feladat, s az abból adódó munkaszervezési okok indokolják, a javaslat nélkül - a munkaidő objektív korlátai miatt - megoldhatatlan az a követelmény, hogy az intézmény fő működési idejében vezető tartózkodjon az épületben.

A KÖRNYEZETVÉDELEM „KAKOFÓNIÁJA”

Századunk a tudomány évszázada volt. Előbb a fizika, majd a biológia látványos fejlődése joggal váltott ki elismerést. Az utóbbi években azonban mintha kezdene inogni az átlagember tudományba vetett hite. Ennek egyik lehetséges oka az, hogy a tudomány "túlspecializálódott" és valóban képtelen jelenlegi intézményrendszerében átfogni a maga gerjesztette technikai fejlődési folyamatokat. A technikai fejlődés állandó veszélye a környezet pusztítása. De az is igaz: technika nélkül a természet megóvása is csak ábránd. Vida Gábor neves akadémikusunk, az "okos egyensúly" egyik legismertebb képviselője e vitában. Az alábbiakban közöljük gondolatébresztő eszmefuttatását.

A környezetvédelem századunk második felének igen komoly kihívása. Korábban a "környezetet" közös prédaként vagy mindenki személtládjaként kezelték. Ez jól be is vált addig, amíg a természeti környezet dominált a Földön. Ma azonban már más a helyzet. A természetes, eredeti állapot szinte mindenütt eltűnt. Megsemmisült, vagy jelentősen megsérült, még mielőtt megismertük, megértettük volna sok százmilliós éves csodálatos működését. A Bioszféra-ról van szó, nagy B-vel írva, a világegyetem e páratlan csodájáról, melynek működésétől függ létünk. A bioszféra legalább hárommilliárd éven át fenntartotta az életet még akkor is, amikor a fizika törvényei szerint erre csak nagyon kis esély volt. Ez a bioszféra biztosította az oxigénes légkört, a iható vizet, a táplálékunkat, az energiánkat és az elviselhető klímát. Ez a földi nagy egész, a "nagy rendszer", melynek megértésétől függ egy kis rész, az emberiség további sorsa.

Mit tud a tudomány minderről?

Látszólag nincs nagy baj, hiszen az UNESCO szervezésében évek óta folyik a MAB- (Man and Biosphere) program, bár elgondolkoztató a sorrend. Ember és ... ahogy Juhász Nagy Pál írta, ebben is az öntelt emberi gőg tükröződik, s olyan, mintha valaki magát saját szülőanyja elé helyezné. Én és az anyám.

Igazán megdöbbenő a kép azonban akkor, ha azt próbáljuk meghatározni, hogy milyen támogatással és hányan foglalkoznak ezekkel a valóban globális problémákkal! A hányad ezrelékekben is

alig fejezhető ki. Ortega 1929-ben azt írta, az összefüggéseket átlátó, kivételes képességű egykori tudóst ma a szűk specialisták tömege helyettesíti. "És az a helyzet, hogy ez a szűk látótérbe zárt tudós mégis felfedez új jelenségeket, előbbre viszi a tudományt, bár azt alig ismeri, és a gondolkodás enciklopédiáját is bővíti, bár azt lelkiismeretesen ignorálja. Hogy történhetett, és hogy történhet ez meg? Mert hát e cáfolhatatlan tény azért roppant különös: a kísérleti tudomány fejlődése jórészt bámulatosan közepszerű, és még közepszerűnek sem mondható emberek munkájának köszönhető. Vagyis a mai civilizáció

gyökere és jelképe, a modern tudomány befogadja a szellemiekben közepszerű embert, s lehetővé teszi számára, hogy ott sikerrel dolgozzék."

CSAK A RÉSZT LÁTJUK AZ EGÉSZ HELYETT

A baj a következményekben van. Közepszerű emberek saját rövid távú érdekeiket nézik. Nincs karmester, aki az összefüggéseket átlátva a tudományt megfelelő irányba dirigálná. A tudományos teljesítmény mérésével foglalkozó scientometria módszerei (publikációk száma, idézettsége, impakt faktor) annak elismerését bizonyítják, hogy képtelenek vagyunk felfogni valamely kutató munkásságának jelentőségét a tudomány egészének előbbre vitelében.

A tudomány irányítatlanná vált. A frontvonal fő mozgatója az emberi kapzsiság, mohóság és önzés, ügyesen álcázva az emberiség ügyét szolgáló ígéretekkel, melyeket ráadásul a beszűkült közepszerű kutató maga is elhisz. Elhiszik, hogy genetikai manipulációval létrehozott csodanövényekkel és állatokkal az éhezõ emberiséget mentjük

Készült a Környezetvédelmi Minisztérium támogatásával

meg, miközben jelenleg több ember éhez, mint valaha, s ugyanakkor eladatlan gabona- és húskészleteink vannak. Valójában nagy biotechnológiai vállalkozások húzzák a hasznot a tudományból. Néhány "Cassandra tudós" kongatja ugyan a vészharangot, de ki figyel oda. A nagyravágyó emberiség öntelt tudósai tudományos teljesítményeik impaktjában gyönyörködve nem veszik észre, hogy süllyedő hajón vagyunk.

Az emberiség orosz rulettet játszik, s még ha látjuk is a veszélyt, képes-e a tudósok fóruma az önzõ, mának élő embereket lemondásra, összefogásra, az egész emberiség ügyének megfelelő életmódra rábeszélni? Aligha.

Tudósaink presztízs már nem a régi. Állításaik megkérdőjelezhetők. Ugyanakkor még él a tudományba és a technikai haladásba vetett vakhit. Majd csak megoldunk mindent, ahogy eddig is.

TÉT: AZ EMBERISÉG LÉTE

Az önzés és rövidlátás mértékei együtt változnak. A csak saját magával törődő ember a legkorlátoltabb rövidlátó. A törődést és figyelmet családjára, baráti körére is kiterjesztő ember már években gondolkodik. Helyi közösségeért, hazáért is cselekvő ember évtizedekre tervez. Az emberiség egészének sorsában jelentősebb idő már sokszor az egyén tevékenységi idejének többszörösét jelenti. Értékrendszerünkben ezért kevésbé elismert, melőzhető tényező volt. Legalábbis eddig.

Globalizálódó világunkban azonban az idő is felgyorsult. Az emberiség további sorsát meghatározó globális problémák (népességrobbanás, ivóvíz, éhezés, szemettermelés, bioszféradegradálódás, UV-sugárzás, klímaváltozás, terrorizmus, politikai instabilitás, fegyverkezés, stb.) gyors és egységesen elfogadott kezeléssel oldhatók meg. Másfajta tudományra, másfajta politikára van szükség. Az egymásra mutogatás katasztrófához vezet. A nemzeti érdek ma már nem lehet a legfelső szint. Ha az emberiség egésze a tét, a nemzeti érdek e fölé helyezése öngyilkosság.

Nem lehetünk nyugodtak és elégedettek, mondván: nem a mi felyünkön süllyed a hajó! A hajó nagy. Ha nem nézünk nagyon messze, nem is látszik, hogy süllyed. Ne aggódj! Just do it!

Vida Gábor
akadémikus cikkéből

In memoriam

SÓVÁGÓ GYULA

*"Nem hal meg az, ki milliókra költi
Dús élte kincsét, ámbár napja múlt:
Hanem lerázván, ami benne földi
Egy éltető eszmévé finomul ..."*

A kollégiumi nevelés-oktatás mellett szakterületének is elkötelezettje volt. Óraadóként dolgozott az Eötvös József Gimnáziumban. Rajta kívül kevesen mondhatják el, amit ő véghezvitt: óraadóként több mint harminc tanítványa szerepelt az OKTV döntőjében. Volt olyan esztendő, amikor e rangos középiskolás versenyen az első három helyezett az ő tanítványának mondhatta magát.

1976-tól két éven át az MTA Földrajzi Kutatóintézetének ösztöndíjasaként is tevékenykedett. Az ott végzett munkáját akadémiai díjjal jutalmazták. Élete során - az eredményeinek tükrében vizsgálva - kevés elismerésben volt része. 1977-ben az Oktatásügy Kiváló Dolgozója, 1983-ban Kiváló Munkáért kitüntetést kapott. Tata városa, melyért oly sokat tett feleségével együtt, "Tata Városért" díjjal ismerte el munkásságukat 1993-ban. Posthumus Arany Katedra díjat is adományoztak számára.

Ma már a volt "Sóvágó"-kollégisták tanárként viszik tovább azt a szellemet, melyet korábbi tanáruktól kaptak: akik ma már a "barikád" másik oldalán állnak, tudják, hogy szerette őket, mert "Szeretni annyit tesz, mint útravalót adni a diáknak" - vallotta. Ő adott. Az utód pályatársak méltó példaképet találtak személyében és munkásságában.

A tatai József Attila Középfokú Kollégium tantestülete 1998-ban úgy határozott, hogy megőrzi Sóvágó Gyula emlékét, és munkássága örökösének tekinti magát. Ezért hagyományt teremt. 1999. április 16-án ünnepség keretében emléktábla avatással méltóan kíván tisztelegni Sóvágó Gyula nevelő-oktató tevékenysége előtt.

Gyula bácsi! Megígérjük, hogy továbbhaladunk az általad is megjelölt pedagógiai úton, mert szeretnénk méltó örököseid lenni!

7 éve már. 1992. márciusában érkezett a megdöbbentő hír, hogy Sóvágó Gyula a József Attila Középfokú Kollégium igazgatójának (1961-91-ig) szíve felmondta a szolgálatot. Az IGAZGATÓ ÚR, a TANÁR ÚR, GYULA BÁCSI, a kolléga nincs többé. Már csak az emlékeinkben él tovább és azon keresztül irányítja a kortárs és az utód nevelőtanárok munkáját.

PEDAGÓGUS, TANÁR volt. Csupa nagybetűvel. Sokoldalú, képzett ember. Térképész, geográfus, a történelem jó ismerője, környezetvédelmi térképek megalkotója, rangot kivívó és eredményesen prosperáló kollégium igazgatója, a film és a képzőművészet lelkes híve. Olyan tanár, aki szétosztotta tudását, ismereteit, aki a kollégiumi körülmények megteremtése során az otthon jelleget tükröztette vissza. Kialakította annak lehetőségét, hogy a többféle iskolatípusból érkező diákok képességeik kibontakoztatásához minden segítséget megkapjanak. Hagyományt teremtett és hagyományt ápolt.

1961-től volt a Középfokú Kollégium igazgatója. '78-ban újabb kihívást és feladatot jelentett számára a szakmunkás kollégiummal való egyesülés. Kitartó, odaadó munkával sikerült a két intézményt azonos színvonalra emelnie. A megye legjobb kollégiumai között tartották számon az általa vezetett egyesített intézményt, amely önzetlen és lelkiismeretes munkája révén, továbbá az idő múlásával egygyé forrt. Eredményes pedagógiai eljárásainak elismeréseként hosszú éveken át vezetője volt a Komárom megyei kollégiumok munkaközösségének.

Szívügyének tekintette, és minden erejével azon fáradozott, hogy az összevont kollégiumának felszereltsége, a kollégisták elhelyezésének feltételei nagymértékben javuljanak.

A személyi feltételek biztosítása modellértékű volt, mely többek között az egységes pedagógiai szemléletben valósult meg. Egységes követelményrendszert alakított ki a tantestülettel közösen, figyelembe véve a diákok igényeit, oly módon, hogy kibontakozhasson a pedagógus szabadsága. Ez lehetővé tette a különböző iskolatípusba járó tanulók nevelésében, hogy a pedagógusok megismerhessék a tanulók egyéniségét, lehetőség legyen a csoportokban a felzárkóztatásra, a tehetséggondozás biztosítására.

A tanulmányi munka mellett fontos volt számára, hogy biztosítsa a diákok szabad idejének kultúrált, igényes eltöltését. Hitvallása volt, melyet egy interjú során adott annak a kollégistájának, aki a kollégium életéről faggatta: "Én azt hiszem, hogy valamennyi kollégistával jó viszonyban vagyok. Bárki, bármikor fordulhat hozzám problémájával, igyekszem megoldani, vagy a megoldásban segíteni. A Diáktanács tagoknak szabad bejárása van az irodámba, és igyekszem a diákság minden kívánságát teljesíteni."

A mai kollégisták számára is élmény egy-egy videofelvétel megtekintése, a különböző rendezvényekről készült fotóalbumok lapozgatása, a "Sóvágó"-kollégisták élménybeszámolója, melyekből még ma is ötletet merítünk.

*Csomó Gyöngyné
nevelőtanár*

Szekszárd?! Ugyan már...!

Tudósítás egy rendhagyó estről

1999. március 8.

1900

A székesfehérvári József Attila középiskolai Kollégium koleszrádió-

ja bemondja: a szerenádozó csoport gyülekezzen a színházteremben. Stratégiai megbeszélés, utolsó próba és gyertyaosztás lesz!

1930

Négy kollégista fiú két gitárral, kottákkal elindul a Nemes Nagy Ágnes Kollégium felé.

1940

Száz "Józsefes" fiú indul utánuk meglepően rendezetten és csendben a kacsaringós székesfehérvári utcán.

1950

Gyümölcs u. 13. a Leánykollégium épülete. Benne 450 középiskolás lány. Az ablakok sötétek, ahogy illik. Várják a fiúkat. Az épület előtti park pillanatok alatt megtelik a száz fiúval. Tavasz van, csillagfényes, kellemesen langyos estéjű tavasz. Néhány másodperc alatt a fiúk kezében kigyúlnak a gyertyák.

Csend lent és fent.

2000

A két gitár egyszerre pendül. A száz

fiú is belekezd... Egyik dal a másik után. Valahogy most mindenki tud és főleg akar énekelni. A járókelők megállnak az utcán, a szomszédos házak ablakaiból kíváncsi tekintetek figyelik a szokatlan jelenetet. A 9 emeletes leánykollégium sötét ablakai közül néhányban kigyullad a fény. De hogyan?! Szív alakot küldve a szerenádozók felé. A zene és a dalolás célba ért.

2030

Az utolsó dal is elhangzik, a gyertyákat eloltják, újra teljes a csend és a sötét. In silenció... egy mindenkinek ismerős dallam a trombitán. A száz fiútorok után egyetlen érces, édes trombitamuzsika, melynek hangjai közben két fiú egy-egy óriási csokorral indul a "lányos ház"-ba. Egyik a tantestületé, a másik a lányoké. Mint ahogyan az övéké az érzés és az élmény, amit ma kaptak a kollégista fiúktól, tőlünk.

JAK-Magazin tudósítója
(Székesfehérvár, '99. március)

Újjáalakult a megyei Kollégiumi Diákszövetség

1999. március 25-én Tatabányán gyülekeztek a megye kollégiumaiból a diákönkormányzatok képviselői. Az összeövetelünket nem véletlenül szerveztük a Szabó József Városi Kollégiumban, tudtuk, nagy bajban vannak kollégista társaink, mivel **otthonukat meg akarja szüntetni a város vezetése!**

Először vitaindítót hallottunk a diákjogokról, hogyan tudunk azokkal élni, milyen segítséget vehetünk igénybe jogaink érvényesítéséhez. A közös beszélgetések, az egymásnak adott jó tanácsok után megtárgyaltuk, hogy mimiben tudunk segíteni a tatabányaiaknak.

Végül a jelenlévő 5 kollégium DT. képviselője egyhangúlag kijelentette, hogy felélesztik a megyében a KD szervezetét azért, hogy a kollégiumok közötti kapcsolatok erősödjenek, legyen baráti viszony a kollégiumok között, rendszeresen szervezzünk egymásnál programokat. Ehhez a felnőttek segítségét is megkaptuk, közösen fogjuk összeállítani a megyei programokat.

Bízunk benne, hogy társaink megbeszélése Tatabánya polgármesterével sikeres lesz, a kollégiumot nem zárják be. A KD megyei szervezete a kollégisták mellett áll.

Mikos Gábor és Szabó Csaba
KD. vezetője Választmány elnöke

Üdvizsgálás a Budai Kollégiumban

Éppen a diákhetet záró esti iskolai diszkóba készültünk, amikor megsörrent a telefon a kollégium nevelői szobájában és a 9/c-sek közül kértek valakit a telefonhoz. Nem egy, de minden kolis betódult a nevelőibe, hiszen mindannyian izgatottan vártuk a híreket Budapestről, ahol két osztálytársunk a Francia Nagykövetség, a Francia-Magyar Ifjúsági Alapítvány és az Oktatási Minisztérium által szervezett "Fedezd fel Franciaországot!" című országos verseny eredményhirdetésén vett részt. A hívás valóban tőlük jött és lakonikusan így szólt: "Pakolnunk kell!" Egetverő üvöltés után indiántánc kezdődött a telefontól. Sírtunk, neveltünk és önfeledten ünnepeltük a 10. helyezést, ami egyhetes ingyenes francia utat jelent mind a 30 győztes osztálynak. Ennek a "pakolás"-nak azért is örültünk különösen, mert néhány hete egy másik "pakolás" veszélye is fenyeget bennünket.

Előfordulhat, hogy az önkormányzat bezárja kollégiumunkat és szeptembertől mindnyájan a Korányi Kollégium lakói leszünk! Addig viszont csak a május végi francia útra készülünk! Így lett a csoportfoglalkozási megbeszélésből osztályprogram, külföldi testvériskolai kapcsolat, országos elismerés.

Gyurján Csilla
Nagykálló Budai SZKI 9/c
kollégiumi kultúrfelelős